

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 28 listopada 2023 r.

Poz. 8674

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.1123.2023 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 24 listopada 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LXX/464/2023 Rady Gminy Miedźna z dnia 25 października 2023 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za korzystanie z cmentarza komunalnego w Górze oraz cmentarza komunalnego i urządzeń znajdujących się w Woli, w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 679), dalej jako: „u.g.k.”, w związku z art. 7 ust. 1-3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 887 ze zm.), dalej jako: „u.c.c.z.”, oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 25 października 2023 roku Rada Gminy Miedźna podjęła uchwałę Nr LXX/464/2023 w sprawie ustalenia wysokości opłat za korzystanie z cmentarza komunalnego w Górze oraz cmentarza komunalnego i urządzeń znajdujących się w Woli, dalej jako: „uchwała”. Załącznik do uchwały stanowi „Cennik opłat za korzystanie z cmentarza komunalnego w Górze oraz cmentarza komunalnego i urządzeń znajdujących się w Woli”, dalej jako „Cennik”.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 27 października 2023 r.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k. *Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego.* W orzecznictwie za bezsporną uznaje się przynależność cmentarzy komunalnych do kategorii obiektów użyteczności publicznej (por. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 9 września 2021 r., sygn. akt II SA/Go 591/21, publ. LEX nr 3228253). Należy podkreślić, że kwestionowana uchwała zawiera katalog opłat, które miałyby być ponoszone przez podmioty korzystające z cmentarza komunalnego. Tym samym Rada Gminy uregulowała jednostronnie materię dotyczącą rodzaju i wysokości opłat, co należy zakwalifikować jako obciążenie mieszkańców obowiązkami. Uwzględniając skutki, jakie wywołuje przedmiotowy akt, należy przyznać mu charakter źródła prawa powszechnie obowiązującego – aktu prawa miejscowego. Na jego podstawie dochodzi bowiem do wiążącego obciążenia podmiotów zewnętrznych wobec administracji obowiązkiem ponoszenia opłat za korzystanie z cmentarza komunalnego. Wykonanie zadań przez organy gminy jest zatem uzależnione od poniesienia stosownej opłaty.

Wskazać należy, że ustawa o gospodarce komunalnej zawiera ogólną regulację pozwalającą na ustanowienie na jej podstawie opłat za korzystanie z komunalnych urządzeń użyteczności publicznej, jednak znajduje ona zastosowanie o tyle, o ile inna ustawa nie określi zakresu opłat pobieranych na podstawie

odrębnych przepisów. Takie odrębne przepisy zawiera ustawa o cmentarzach i chowaniu zmarłych, stanowiąca *lex specialis* w stosunku do ustawy o gospodarce komunalnej (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 11 marca 2016 r., sygn. akt III SA/Kr 1360/15, publ. LEX nr 2014846). Jak wskazał ponadto WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 11 kwietnia 2016 r., sygn. akt IV SA/Gl 890/15 (publ. LEX nr 2030202), podstawy do nałożenia opłat za korzystanie z cmentarzy komunalnych należy poszukiwać w art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k. w związku z art. 7 u.c.c.z.

Zgodnie z art. 7 ust. 1-3 u.c.c.z.:

1. *Grób nie może być użyty do ponownego chowania przed upływem lat 20.*

2. *Po upływie 20 lat ponowne użycie grobu do chowania nie może nastąpić, jeżeli jakakolwiek osoba zgłosi zastrzeżenie przeciw temu i uiści opłatę, przewidzianą za pochowanie zwłok. Zastrzeżenie to ma skutek na dalszych lat 20 i może być odnowione.*

3. *Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do chowania zwłok w grobach murowanych przeznaczonych do pomieszczenia zwłok więcej niż jednej osoby, a także do chowania urn zawierających szczątki ludzkie powstałe w wyniku spopielenia zwłok.*

Z brzmienia powyższej regulacji wynika, że ograniczenia dotyczące ponownego użycia grobu nie mają zastosowania do grobów murowanych przeznaczonych do pochowania zwłok więcej niż jednej osoby, a także do chowania urn zawierających szczątki ludzkie powstałe w wyniku spopielenia zwłok. Tym samym uprawnieni do tego grobu nie tylko nie muszą po upływie 20 lat przedłużać tego prawa, ale także uiszczać ponownej opłaty. W tym wypadku zarządowi cmentarza nie przysługuje prawo dysponowania wolnymi miejscami w grobie murowanym ani przed, ani po upływie 20 lat od pochowania, ani do pobierania kolejnej opłaty (por. wyrok SN z dnia 3 grudnia 2010 r., sygn. akt I CSK 66/10, publ. LEX nr 738085, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 lutego 2015 r., sygn. akt III SA/Wr 810/14, publ. LEX nr 1650783, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 9 marca 2023 r., sygn. akt IV SA/Po 111/23, publ. LEX nr 3509025, wyrok WSA w Krakowie z dnia 11 marca 2016 r., sygn. akt III SA/Kr 1360/15, publ. LEX nr 2014846, E. Darmorost [w:] Ustawa o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Komentarz, Warszawa 2014, art. 7.).

W konsekwencji rada gminy nie jest uprawniona do ustalania opłaty o charakterze czasowym w odniesieniu do grobów murowanych przeznaczonych do pomieszczenia zwłok więcej niż jednej osoby oraz w przypadku chowania urn. Jedynym ograniczeniem czasowym dopuszczalności dokonania pochówku w istniejącym grobie murowanym, wprowadzonym na podstawie art. 7 ust. 6 u.c.c.z., jest upływ terminu dwudziestu lat od wydania decyzji o zamknięciu cmentarza.

W analizowanej uchwale Rada Gminy Miedzna w treści Cennika, ustanowionego w formie tabelarycznej, ustaliła następujące główne rodzaje opłat:

I. opłata za udostępnienie miejsca grzebalnego na pochowanie zwłok i prochów, bez prawa do wybudowania nagrobka lub grobowca – „do pogrzebu”;

II. opłata za udostępnienie miejsca grzebalnego na pochowanie zwłok i prochów, bez prawa do wybudowania nagrobka lub grobowca – „za życia”;

III. opłata za wydanie zezwolenia na wybudowanie nagrobka, grobowca, itp.;

IV. pozostałe opłaty.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Rada Gminy Miedzna, ustalając w lp. I Cennika opłaty za pochowanie zwłok i prochów, w lp. I pkt 4, 6 i 7 tabeli ustaliła opłatę za udostępnienie miejsca grzebalnego na pochowanie zwłok i prochów:

4) *pod grób urnowy ziemny;*

6) *pod grób murowany rodzinny;*

7) *pod grób wielournowy murowany.*

W kolumnie 3 tabeli Cennika, tj. okres ważności opłaty, w odniesieniu do ww. wskazanych opłat Rada ustaliła, że opłata za miejsce pod grób urnowy ziemny ważna jest 20 lat, a opłata za miejsce pod grób murowany rodzinny i grób wielournowy murowany ważna jest 40 lat.

Określenie czasookresu, na jaki jest pobierana opłata za udostępnienie miejsca grzebalnego na pochowanie zwłok i prochów w grobach urnowych oraz murowanych służących do pomieszczenia zwłok więcej niż jednej osoby jest sprzeczne z art. 7 ust. 3 u.c.c.z.. W ocenie organu nadzoru w wyżej wskazanym zakresie Rada przekroczyła granice upoważnienia ustawowego. Należy podkreślić, że wskazane miejsca, na mocy art. 7 ust. 3 u.c.c.z., są wyłączone spod zakresu stosowania art. 7 ust. 2 u.c.c.z. Tym samym uiszczenie opłaty w stosunku w wyżej wymienionych miejsc pochowania zwłok (szczątków ludzkich powstałych w wyniku spopielenia zwłok), o której mowa w lp. I pkt 4, 6 i 7 tabeli powinno mieć charakter bezterminowy, a tym samym po upływie 20 lat od jej uiszczenia nie ma podstaw do wnoszenia kolejnej opłaty.

Dalej, wskazać należy, że w lp. I pkt 9-12 Cennika Rada ustaliła opłatę za udostępnienie miejsca grzebalnego pod grobowiec (jednomiejscowy, dwumiejscowy, trzymiejscowy i powyżej trzech miejsc oraz na urnę).

Definicje legalne miejsc służących do chowania zwłok zawarte zostały w § 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 marca 2008 r. w sprawie wymagań, jakie muszą spełniać cmentarze, groby i inne miejsca pochówku zwłok i szczątków (Dz. U. z 2008 r. Nr 48, poz. 284), dalej jako: „rozporządzenie”, w którym zdefiniowano „grób ziemny”, „grób murowany”, „grób rodzinny”, „katakumby” i „kolumbarium”. Rozporządzenie nie zawiera definicji pojęcia „grobowiec”. Jednocześnie w uchwale Rada nie wyjaśniła, jakie znaczenie nadaje pojęciu „grobowiec”.

W świetle powyższego regulacja zawarta w lp. I pkt 9-12 Cennika narusza standardy prawidłowej legislacji, a tym samym w sposób istotny narusza art. 2 Konstytucji RP. Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 roku (sygn. akt K 6/02) podniósł, że *Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwania mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw (...)* Naruszeniem Konstytucji jest stanowienie przepisów niejasnych, wieloznacznych, które nie pozwalają obywatelowi na przewidzenie konsekwencji prawnych jego zachowań. Należy podkreślić, że skoro kwestionowana uchwała jest aktem prawa miejscowego, zawarte w niej regulacje muszą spełniać warunek określoności prawa, co oznacza nakaz jego precyzyjności, tj. stanu, w którym istnieje możliwość wywiedzenia z niego jednoznacznej normy prawnej, zrozumiałej dla jednostki (por. T. Zalański, *Zasada prawidłowej legislacji w poglądach Trybunału Konstytucyjnego*, Warszawa 2008, s. 184-185).

Zatem Cennik, w części określonej w lp. I pkt 9-12, tj. odnoszącej się do grobowców, należy ocenić, jako naruszający standardy prawidłowej legislacji polegające na wprowadzeniu do treści uchwały pojęć niejasnych i niejednoznacznych, tj. podjęty z naruszeniem art. 2 Konstytucji RP, co przesądza o jego nieważności w tej części (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 9 marca 2023 r., sygn. akt IV SA/Po 111/23, publ. LEX nr 3509025). Podobne uwagi odnieść należy do części określonej w lp. II pkt 8-11 Cennika, w której Rada również posłużyła się niedookreślonym pojęciem „grobowca” ustanawiając opłaty za udostępnienie miejsca grzebalnego „za życia”.

W szczególności zauważyć należy, że nie jest jasne, jak interpretować pojęcie „grobowiec” w odniesieniu do grobów ziemnych i murowanych, o których mowa w lp. I pkt 1-7 oraz lp. II pkt 1-7 Cennika, a zatem, gdzie leży granica między poszczególnymi opłatami, np. w jakim przypadku ponieść należy opłatę za grób murowany pojedynczy, a w jakim za grobowiec pojedynczy. Ponadto nie jest jasne, czy grobowiec Rada kwalifikuje wyłącznie, jak grób murowany, czy również, jako grób ziemny, co wpływa na ocenę zgodności z prawem przyjętego okresu ważności opłaty.

W tym miejscu wskazać należy, że niezgodne z art. 7 ust. 3 u.c.c.z. jest ustalenie w lp. I pkt 12 Cennika, że opłata za udostępnienie miejsca grzebalnego pod grobowiec na urnę jest ważna przez 40 lat. Jak już wcześniej wyjaśniono, art. 7 ust. 3 u.c.c.z. wyłącza możliwość żądania uiszczenia kolejnej opłaty w odniesieniu do miejsc służących do chowania urn zawierających szczątki ludzkie powstałe w wyniku spopielenia zwłok.

Z kolei w lp. I pkt 10 i 11 Cennika Rada ustaliła, że opłata za udostępnienie miejsca grzebalnego pod grobowiec dwumiejscowy oraz grobowiec trzymiejscowy i powyżej trzech miejsc ważna jest 40 lat. Jak wyżej wskazano, nie jest jasne, co Rada rozumie pod pojęciem „grobowiec”. Wskazać należy jednak, że w przypadku „grobowców” przeznaczonych do pomieszczenia zwłok więcej niż jednej osoby mieszczących się w definicji „grobu murowanego”, tj. *dół, w którym boki są murowane do poziomu gruntu, do którego składa się trumnę ze zwłokami lub urnę* (§ 2 pkt 2 rozporządzenia), art. 7 ust. 3 u.c.c.z. wyłącza możliwość ustalenia opłaty czasowej.

Podobne wątpliwości interpretacyjne nasuwają się w odniesieniu do podziału pojęcia grobu ziemnego na pojedynczy, podwójny i pogłębiony (lp. I pkt 1,2,3 oraz lp. II pkt 1,2,3 Cennika). Wątpliwości budzi znaczenia pojęcia „grobu ziemnego pogłębionego”. Rozporządzenie nie posługuje się pojęciem „grobu pogłębionego”, a zatem Rada wprowadzając taki rodzaj grobu ziemnego do uchwały powinna określić jego znaczenie. W szczególności nie jest jasne, czym różni się grób ziemny podwójny i grób ziemny pogłębiony, tj. czy chodzi o ilość chowanych zwłok, czy sposób pochówku zwłok (piętrowo albo poziomo). Powyższe oznacza, że również lp. I pkt 3 i lp. II pkt 3 Cennika Rada podjęła z naruszeniem art. 2 Konstytucji RP, posługując się niejasnym pojęciem grobu pogłębionego, bez wyjaśnienia jego znaczenia. Takie działanie Rady nie pozwala na jednoznaczne ustalenie należnych opłat, co godzi w wyżej opisaną zasadę prawidłowej legislacji.

Dalej, w analizowanej uchwale Rada ustaliła w lp. I i II Cennika opłaty za udostępnienie miejsca grzebalnego „do pogrzebu” oraz „za życia” bez *prawa do wybudowania nagrobka lub grobowca*. Odrębnie, w lp. IV pkt 1-5 Cennika, Rada ustaliła opłaty za wybudowanie nowego nagrobka, wybudowanie nagrobka pod grób dziecka, wybudowanie grobowca, ustawienie tablicy pod grób urnowy, ustawienie ramy.

Organ nadzoru wskazuje, że wraz z udostępnieniem danej osobie fizycznej miejsca na grób, osoba ta uzyskuje nie tylko prawo do pochowania zmarłego, ale również szereg uprawnień takich jak prawo do wzniesienia nagrobka i jego przekształcenia, prawo do odwiedzania grobu, stałego jego utrzymania w należytych stanie czy wykonywania zmian o charakterze dekoracyjnym (wyrok SN z dnia 7 grudnia 1970 r., sygn. akt III CZP 75/70, wyrok NSA z dnia 11 stycznia 2017 r., sygn. akt II OSK 929/15, publ. LEX nr 2248124, wyrok NSA z dnia 14 września 2018 r., sygn. akt II OSK 2263/16, publ. LEX nr 2580161). W świetle powyższego samo wniesienie opłaty za udostępnienie miejsca do pochówku, jako części powierzchni ziemskiej usytuowanej na terenie cmentarza komunalnego, nie tylko uprawnia do korzystania z tej części obiektu użyteczności publicznej w celu pochowania zwłok, ale ponadto do realizowania w tym miejscu prac grabarskich czy kamieniarskich. Nie sposób bowiem uznać, że tego rodzaju czynności wykonywane na miejscu grzebalnym już opłaconym, stanowią inne dodatkowe korzystanie z tej części obiektu użyteczności publicznej. Brak jest zatem podstawy do wyłączenia prawa do postawienia nagrobka. Bezpodstawne jest również żądanie opłaty za wyrażenie zgody na wykonanie opisanych wyżej prac na udostępnionym miejscu do pochówku, skoro o tego typu zezwoleniach nie ma mowy w przepisach u.g.k. ani u.c.c.z. Tym samym w ocenie organu nadzoru Rada, ustalając opłaty w lp. I i II Cennika za udostępnienie miejsca grzebalnego bez prawa do wybudowania nagrobka itp. oraz w lp. IV Cennika odrębne opłaty za wydanie zezwolenia na wybudowanie nagrobka itp. naruszyła w sposób istotny w art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k. w związku z art. 7 Konstytucji RP, przekraczając zakres upoważnienia ustawowego.

Zdaniem Wojewody należy zakwestionować również lp. IV pkt 6 Cennika, który normuje opłaty związane z wjazdem *na teren cmentarza samochodami do 3,5 t (nie dotyczy karawanów oraz ustawienia nagrobka po raz pierwszy)*. Należy podkreślić, że zgodnie z wolą ustawodawcy opłata, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy ma dotyczyć usługi o charakterze użyteczności publicznej lub czynności korzystania z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, a zatem opłata komunalna jest uiszczana za uzyskiwanie przez stronę określonej korzyści płynącej z korzystania z danej usługi gminnej. Zgodnie z wyrokiem WSA w Lublinie z dnia 4 listopada 2010 r., sygn. akt II SA/Lu 491/10 (publ. LEX nr 753856) przepis art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k. dotyczy opłat, które mają charakter wynagrodzenia (ceny) za usługę świadczoną przez gminę czy za korzystanie z urządzeń, obiektów itp. będących własnością gminy, a więc dotyczy opłaty za zaangażowanie środków publicznych (środków gminnych) w dane urządzenie bądź usługę. Istotą zatem opłaty komunalnej jest jej ekwiwalentność, czyli skorelowanie z daną usługą gminną, a także z jej „wartością”. Mając na uwadze ww. rozważania w przedmiocie ekwiwalentności ceny w odniesieniu do wartości danej usługi o charakterze użyteczności publicznej trzeba zauważyć, że możliwość wjazdu na teren cmentarza samochodami do 3,5 t nie ma charakteru ekwiwalentnego – Gmina bowiem nie wykonuje bezpośrednio żadnej usługi, a jedynie udostępnia swój teren dla wykorzystania go w określony sposób.

Zastrzeżenia organu nadzoru będą również regulacje zawarte w lp. V pkt 3 Cennika, tj. *Opłata za nadzór nad ekshumacją i pochówkiem w grobach murowanych, urnowych i grobowcach* oraz w lp. V pkt 4 Cennika, tj. *Opłata za nadzór nad wykopaniem grobu i uformowaniem mogiły*. W opinii organu nadzoru pojęcie nadzoru zastosowane w przywołanej pozycji Cennika, ma charakter niedookreślony. Nie jest bowiem jasne, na czym dokładnie miałyby polegać usługa użyteczności publicznej związana z nadzorem nad ww. czynnościami. Tymczasem brak odpowiedniej określoności przepisów przyznających uprawnienia lub nakładających obowiązki godzi w zasadę demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP), a w szczególności w wyprowadzaną z tego przepisu, wyżej omówioną, zasadę przyzwoitej legislacji. W szczególności wątpliwości organu nadzoru budzi kwestia ekwiwalentności takiej usługi świadczonej przez

Gminę, tj. jakie korzyści z takiej usługi świadczonej przez Gminę uzyska osoba korzystająca z cmentarza w zamian za uiszczaną opłatę.

Kończąc, wskazać należy również na lp. II Cennika, w której Rada uregulowała opłaty za *udostępnienie miejsca grzebalnego na pochowanie zwłok i prochów, bez prawa do wybudowania nagrobka lub grobowca – „za życia”*. Rada określiła tu opłaty o charakterze opłaty rezerwacyjnej za miejsce grzebalne, wskazując okres ważności takiej opłaty: 20 albo 40 lat. Dalej, w lp. III Cennika Rada wskazała, że: *Opłatę za wznowienie ponosi się w wysokości określonej w części I niniejszej cennika. Okres 20 i 40 lat liczy się od dnia wniesienia lub wznowienia opłaty za udostępnienie miejsca grzebalnego na pochowanie zwłok i prochów*. Wątpliwości organu nadzoru budzi sposób obliczenia opłaty. Zdaniem organu nadzoru, w momencie pochowania zwłok w miejscu wcześniej zarezerwowanym, opłata uregulowana w lp. I Cennika powinna być liczona od momentu pochowania zwłok, bowiem opłaty za pochowanie zwłok dotyczące grobów murowanych pojedynczych oraz grobów ziemnych, stosowanie do art. 7 ust. 1-3 u.c.c.z. wyznaczają termin ponownego użycia grobu do chowania. Zauważyć należy również, że opłaty rezerwacyjne (tj. „za życia” – lp. II Cennika) oraz opłaty za pochówek („do pogrzebu” – lp. I Cennika) różnią się wysokością, co w świetle zasady równości także przemawia za liczeniem opłaty „do pogrzebu” od momentu pochówku.

Reasumując powyższe rozważania, w ocenie organu nadzoru konstrukcja uchwały oraz ilość i charakter stwierdzonych w niej naruszeń, nie pozwalają na stwierdzenie jej nieważności jedynie w części. W konsekwencji wyeliminowania z obrotu prawnego kwestionowanych regulacji uchwały, w mocy pozostałyby nieliczne pozycje Cennika. Powyższe wypaczyłoby wolę Rady, co do wysokości opłat za korzystanie z cmentarza komunalnego, skoro podstawą ich ustalenia było założenie okresowego (terminowego) korzystania z miejsc grzebalnych do chowania urn i pod grób murowany służący do pomieszczenia zwłok więcej niż jednej osoby, założenie podziału na groby ziemne (w tym głębinowe), murowane i grobowce oraz założenie ustalenia opłat bez prawa do postawienia nagrobka, a także ustalenie odrębnych opłat za zezwolenie na postawienie nagrobka.

Powyżej opisane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr LXX/464/2023 Rady Gminy Miedzna z dnia 25 października 2023 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za korzystanie z cmentarza komunalnego w Górze oraz cmentarza komunalnego i urządzeń znajdujących się w Woli – w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz